

[00:01] **Z.A.** Σήμερα ημέρα Πέμπτη 21 Αυγούστου του 2025 βρισκόμαστε στην Καστανιά **[Η Καστανιά ή Καστανέα Καλαμπάκας είναι οικισμός στη Θεσσαλία και την Περιφερειακή Ενότητα Τρικάλων]**, μαζί με τον κ. Αλέξανδρο Παπαγιάννη και πείτε μας λίγα λόγια για τον εαυτό σας, πότε γεννηθήκατε; Πείτε μας λίγα λόγια για τη ζωή σας

[00:21] **Π.Α.** Πότε γεννήθηκα το 1932

[00:30] **Z.A.** Πείτε μας λίγα λόγια για τη ζωή σας έχετε να μοιραστείτε κάτι, έχετε να μας πείτε κάποια ιστορία;

[00:37] **Π.Α.** Ιστορία τι να σας πω τώρα; 45 χρόνια είχα μαγαζί στα Πετράλωνα, στην Αθήνα, στο Γκάζι σήμερα που το λένε. Φάγαμε όλη την βρομιά εκεί με το γκάζι με όλα αυτά. Πάει αυτό ξεκινήσαμε και ήρθαμε στα Τρίκαλα (Θεσσαλίας) και έχουμε τώρα δέκα (10) χρόνια στα Τρίκαλα. Είχαμε δέκα (10) χρόνια στον Βόλο. Μόλις καήκαμε εδώ (εννοεί το ολοκαύτωμα της Καστανιάς από τους Γερμανούς Καστανιά) πήγαμε στον Βόλο, δέκα (10) χρόνια στον Βόλο και μετά στην Αθήνα άλλα εξήντα (60) χρόνια και τώρα στα Τρίκαλα (Θεσσαλίας) δέκα (10) χρόνια. Τσαγκάρης ήμουν.

[01:25] **Z.A.** Να μας πείτε για το επάγγελμα σας

[01:27] **Π.Α.** Τσαγκάρης ήμουν, ήμασταν πέντε (5) αδέρφια, οι άλλοι έκαναν άλλες δουλειές αλλά εγώ από τσαγκάρης δεν έφυγα. Τσαγκάρης έκανα, γύρισα κάνα δύο μαγαζιά μετά έκανα δικό μου μαγαζί στα Πετράλωνα. Άλλο τι να πω την ζωή μου; το κρασάκι; Τα τσίπουρα; Τι να πούμε ήταν πολλά.

[02:02] **Z.A.** Ποιες είναι οι πρώτες αναμνήσεις που έχετε από το χωριό, από την Καστανιά;

[02:07] **Π.Α.** Όταν μέναμε στην Καστανιά;

[02:08] **Z.A.** Οι αναμνήσεις που έχετε από την ζωή σας εδώ

[02:14] **Π.Α.** Από εδώ από τη ζωή μου εδώ, ήμουν μικρός εγώ αλλά τα ήξερα όλα όμως γιατί γύριζα παντού σαν εμένα δεν τα ξέρει κανένας μόνο τώρα που βγήκαν βιβλία. Ένας φιλόλογος στην Κρανιά **[Η Κρανιά ή Κρανέα (βλχ.: La Kornu) είναι βλάχικο ορεινό χωριό του νομού Τρικάλων σε απόσταση 72 χλμ. Δ.-ΒΔ. από τα Τρίκαλα.]** αυτός τα έγραψε καλά όλα. Εγώ ξέρω πως καήκαμε, που ήμασταν κρυμμένοι, πόσο καθίσαμε.

[02:43] **Z.A.** Θέλετε να μας πείτε κάποια πράγματα για αυτό;

[02:47] **Π.Α.** Λοιπόν, να ξεκινήσουμε πως ήρθαν και μας έκαψαν. Ξεκινήσαμε πως ήταν τώρα δεν θυμάμαι η μεγαλύτερη μάχη έγινε εκεί. Έπιασαν αιχμάλωτους και Γερμανούς, οι Γερμανοί έπιασαν Έλληνες, οι Έλληνες έπιασαν Γερμανούς. Εγώ ο πατέρας μου ήταν χασάπης, ερχόταν κάποια αρνάκια ώσπου να τα σφάξει γιατί δεν είχε και δουλειές, αυτούς τους Γερμανούς εγώ τους είδα όλους τραυματισμένους, εβδομήντα (70) ήταν πέρασαν με τα μουλάρια άλλος δεμένα τα χέρια, άλλος δεμένος στο κεφάλι και τους πήγαν στα.... πως λέγεται μωρέ κοίτα που τα ξεχνάω τώρα

[03:52] **Μ.Δ.** Στα Δολιανά **[Τα Δολιανά είναι ορεινό χωριό του Νομού Τρικάλων]**

[03:54] **Π.Α.** Ναι τα Δολιανά, ναι τους πήγαν στα Δολιανά εκεί τους κράτησαν ένα μήνα; Ένα μήνα εκεί, εκεί που τους πήγαιναν στον δρόμο ήταν τέσσερις (4) Γερμανοί γνήσιοι Γερμανοί και τους έκαναν μπλόφα τους αντάρτες. Τους λένε εμείς ήμαστε κομμουνιστές

λένε, έδειξαν πράγματα έδειξαν όλα αυτά και την έφαγαν οι αντάρτες και τους πήραν μαζί μας. Ο ένας ήταν τσαγκάρης, ο άλλος ήταν φούρναρης στον Αμάραντο **[Σε απόσταση 38 χλμ. από την Καλαμπάκα και υψόμετρο 900 μ. βρίσκεται το χωριό Αμάραντος (Βεντίστα).]**, ο τσαγκάρης στο Αμπελοχώρι **[Το Αμπελοχώρι είναι οικισμός και έδρα ομώνυμης τοπικής κοινότητας, της δημοτικής ενότητας (τέως δήμου) Καστανιάς, του δήμου Μετεώρων, της περιφερειακής ενότητας (τέως νομού) Τρικάλων, στην περιφέρεια Θεσσαλίας]** και τον είχαν έτσι κοπρόσκυλο γύριζε από εδώ και από εκεί τα ήξερε όλα εδώ που ήταν το στρατηγείο που ήταν όλα τα ήξερε όλα. Τον κορόιδευαν κάτι παιδιά θα σε σφάζω και τους έκαψαν, τους πέταξαν στη φωτιά και τους έκαψαν. Λοιπόν τώρα ξεκίνησαν οι Γερμανοί για να έρθουν να κάψουν την Καστανιά γιατί είπαμε εδώ ήταν το στρατηγείο, δεν ήταν μόνο το στρατηγείο ήταν παράρτημα του στρατηγείου εδώ είχε πολλά πράγματα το ΕΑΜ **[Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) ήταν αντιστασιακή οργάνωση που έδρασε στην Ελλάδα κυρίως την περίοδο της κατοχής.]** που έγινε. Μόλις ήρθαν επάνω, α το σπίτι μας το είχαν επιτάξει ήταν μεγάλο το σπίτι γι' αυτό το είχαν επιτάξει και έπεφταν τα αεροπλάνα κάτω προς τον Αμπελότοπο που λέγανε Μπρακουμάδες (περιοχή στο χωριό Καστανιά) το λέγανε. Το επιτάξανε το σπίτι κοιμόταν επάνω στην πλατεία ήταν ωραίο πέτρινο σπίτι. Εδώ πέρασαν αυτοί που έπεφταν από το αεροπλάνο με τα αλεξιπτώτα πράγματα και οι ίδιοι. Ξεκίνησαν οι Γερμανοί για να έρθουν επάνω ήταν μια γέφυρα της παπαδιάς που λέμε και ήταν ένας μηχανικός Εγγλέζος ήταν εδώ στο σπίτι μας. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί ξεκίνησαν και ήρθαν για την Καστανιά πέρασαν από εκεί από την γέφυρα της παπαδιάς δεν κράτησε η γέφυρα ούτε μια ώρα είχαν όλα οι Γερμανοί όλα τα περάσαν, τα τακτοποίησαν, προχώρησαν οι Γερμανοί με τέσσερις (4) μοτοσυκλέτες και δύο (2) τεθωρακισμένα αυτοκίνητα. Εγώ κατέβηκα με τον αδερφό μου είχαμε πάει πέρα στο βουνό όλοι, γιατί είχαν πει οι αντάρτες, οι αρχηγοί οι άντρες να φύγουν τα γυναικόπαιδα να μείνουν μόνο. Αυτοί δεν ήρθαν να κάψουν και να φύγουν, καθίσαν μια εβδομάδα έκαψαν, λεηλάτησαν, κουβάλησαν εκείνη η χρονιά δεν ήταν σε καλό, μήλα, καρύδια, σύκα, κυδώνια, σταφύλια αυτή η κληματαριά είναι από τότε (δείχνει στο χώρο που γίνεται η συνέντευξη την κληματαριά) 60 χρόνων κήκε και έγιναν τώρα κοίτα έχει τρελαθεί. Λοιπόν, πέρασαν οι Γερμανοί τους είδαμε που τους πέρασαν επάνω (εννοεί στα Δολιανά), οι Γερμανοί τώρα αυτοί που είπαν ότι ήμαστε κουκουέδες (εννοεί κομμουνιστές ότι ανήκαν υποτίθεται πολιτικά στο ΚΚΕ με την σημερινή μορφή του) τους άφησαν ελεύθερους. Αυτός ο Ιωσήφ (εννοεί τον Γερμανό που λειτουργούσε ως κατάσκοπος) τα ήξερε όλα, τον είχαν και υπάλληλο εδώ στον Μεσάρα εκεί ήταν τα μαγειρεία όχι ότι είχαμε αντάρτες εδώ δεν είχαμε, τρεις (3) αντάρτες είχαν πάει στο χωριό. Ήταν το στρατηγείο, γραφείς που ήταν μέσα. Το στρατηγείο ήταν στο Τσούμο (περιοχές του χωριού Καστανιά). Ήρθαν οι Γερμανοί, πέρασαν επάνω εμείς ήρθαμε να κλειδώσουμε την πόρτα γιατί ο Εγγλέζος ήταν του μηχανικού, ήρθαμε εδώ κατέβηκα με τον αδερφό μου τον μεγάλο, εμείς ήμασταν πέντε (5) αδέρφια, κατεβήκαμε εδώ δεν βρήκαμε τίποτα φύγαμε πάλι επάνω τα σπίτια όλα τα είχαν κάψει. Εκεί επάνω οι Γερμανοί σταμάτησαν μέχρι την Κιάτρα Μπράστα **[Η Κιάτρα Μπράστρα είναι ένα διάσελο (πέρασμα) στα βουνά της περιοχής των Τρικάλων, κοντά στην Καστανιά και τα Τρία Ποτάμια, σε υψόμετρο περίπου 1.928 μέτρων]** έτσι ο έλεγαν βλάχικα, εκεί άφησαν και τις λίρες τώρα ποιος τις έκλεψε ποιος τις έκανε λένε εδώ έχουν σκάψει να βρουν τις λίρες πουθενά κανένας δεν τις βρήκε, λένε ότι βρήκε μια γυναίκα λένε. Οι Γερμανοί τα πήραν αυτά παραπάνω δεν πήγαιναν με τα πόδια, πώς ήρθαν από εκεί για κοίτα τώρα ξέχασα πως λέγεται αυτή η πολιτεία εν πάση περιπτώσει είπαν οι δικοί μας αρχηγοί πήγαν στον αρχηγό της Λάρισας που ήταν ο μεγαλύτερος διοικητής λένε να σας δώσουμε τους δικούς μας αιχμαλώτους και να μας δώστε τους δικούς σας, όχι λέει αυτός

δεν το δέχτηκε τους πήραν μαζεμένους όλους πως ήρθαν με τα πόδια από εκεί κάτω με τα ζώα και με τα πόδια. Κοίτα τώρα που δεν θυμάμαι έγινε η μεγαλύτερη μάχη του ΕΛΑΣ **[Ο Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (Ε.Λ.Α.Σ.) ήταν το στρατιωτικό σκέλος του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ) κατά την τριπλή κατοχή της Ελλάδας.]**, έκλεψαν αυτοκίνητα, οπλισμό, αιχμαλώτους. Αφού ήρθαν οι Γερμανοί εδώ μέσα ρίξανε μπουταπάκι (ήσυχη ζεστή γωνιά) που λένε και βλάχικα. Δεν κάθισαν μια μέρα να κάψουν και να φύγουν, κάθισαν μια εβδομάδα εδώ έκαψαν, λεηλάτησαν, πέταγαν στρώματα, μαξιλάρια μέσα στη λάσπη εδώ μέσα στη λάσπη μια ξαδέρφη εδώ είχε μια μηχανή (εννοεί ραπτομηχανή) Singer την πήραν και άλλα πολλά πράγματα άμα σας πω ότι είχαμε και εμείς ένα μοσχάρι και το πήραμε μαζί μας το σκότωσαν και μετά τρεις (3) μέρες πήγαμε και το έσφαξε όχι δεν το έσφαξε αφού το είχαν σκοτώσει και το έγδαρε, νηστικοί ήμασταν εμείς, μια εβδομάδα νηστικοί έφυγαν κάτι γυναίκες πήραν μια γιδούλα την άρμεξαν και τρώγανε. Οι Γερμανοί τώρα βλέπανε σεργιάνι πήγαιναν ερχόταν οι δικοί μας ήταν μια εβδομάδα, καθόταν πήραν κάτι άλλα πράγματα πήραν αλεύρι. Μια εβδομάδα εκεί νηστικοί φάγαμε από λίγο κρέας από αυτό το μοσχάρι ρούχα τίποτα.

[11:30] Ξεκίνησαν όταν έδωσε ο διοικητής εντολή να κάψουν το χωριό, κατέβηκαν ήταν μια ομάδα 15 άτομα, αυτοί ήταν γκεσταπίτες των Ες Ες **[Το "εσ εσ" (SS) αναφέρεται στη Schutzstaffel, την περίφημη και διαβόητη παραστρατιωτική οργάνωση των Ναζι στη Γερμανία, που λειτουργούσε ως η προσωπική φρουρά του Χίτλερ και έγινε ευρύτερα γνωστή για τα εγκλήματα του Ολοκαυτώματος, αποτελούμενη από τα Γενικά ΕΣ (Allgemeine-SS) που ασχολούνταν με την αστυνόμευση και τη Γκεστάπο, και τα Ένοπλα ΕΣ (Waffen-SS), την ελίτ πολεμική τους πτέρυγα.]** που έλεγαν, αυτοί πήγαν εκεί που ήταν οι Μαναχαίοι και οι Κοφφαίοι (αναφέρεται σε περιοχή όπου ήταν τα σπίτια συγχωριανών του) η δική μας η ομάδα ήρθαν από ετούτη την μεριά από την Μόργρενα (αναφέρεται πάλι σε περιοχή του χωριού Καστανιά) εκεί ήταν Ρουμάνοι και Πολωνοί αιχμάλωτοι των Γερμανών. Ήρθαν οι Γερμανοί εμείς είχαμε καταλήξει εκεί μέσα σ' έναν κήπο πολλές οικογένειες. Έρχονται οι Γερμανοί βουρ όλοι μαζί φύγαμε, εμείς 5 αδέρφια χωρίσαμε εγώ με την μάνα μου πήραμε μια κουβέρτα κόκκινη είχαμε μόνο ήταν ένα ρέμα κατεβήκαμε έτσι κάτω στο ρέμα αυτοί έψαχναν τώρα εκεί, πέρασαν από πάνω τους είδαμε εμείς το απόσπασμα με τα όπλα έτσι και λέει η μάνα μου νάτοι νάτοι αυτοί μας είδαν αλλά έκαναν τα κορόϊδα, πού πήγαν εκεί μέσα αλλά αυτοί είχαν χάρτες, αν πάρετε αυτό το βιβλίο να δείτε του φιλόλογου από την Κρανιά Κωνσταντίνος λέγεται, αυτός τα έχει όλα με χάρτες, έχει φωτογραφίες αυτούς τους διοικητές που μας έκαψαν και τον ρωτάνε γιατί μας κάψατε; Διαταγές κάναμε λέει αυτός, τους έχει φωτογραφία με το διοικητή που ήρθε από την Άρτα που ήταν στο Ζέρβα, ήταν από εκεί και αντάμωσαν στην Κρανιά. Η Κρανιά 6 θύματα είχαν εμείς είχαμε 64, δεν ξέρω αν σας είπα ο Τηράκος τον λέγαμε ο Σωτήρης και ο Στέργιος, ο πατέρας του Γιώργου (αναφέρεται στον Πρόεδρο του χωριού Καστανιάς) και αυτός ήταν τραυματισμένος. Σκότωσαν μια γυναίκα στο στήθος Μανάγος λεγόταν σκότωσαν την γυναίκα του με το μωρό στο στήθος και το μωρό έζησε. Τέλος πάντων έκαψαν το χωριό σας είπα δεν έκατσαν μια μέρα έκατσαν μια εβδομάδα έκαναν ζημιές ότι πράγματα χρειάζονταν τα πήραν όλα. Ήρθαμε εδώ κάτω νηστικοί μια εβδομάδα τίποτα ούτε σπίτι είχαμε, ούτε ρούχα είχαμε ούτε τίποτα ευτυχώς οι Παταβαλαίοι εδώ ο παππούς που είχαν μπακάλικο εδώ και είχαν λίγο αλεύρι, είχαν αφήσει 40 σπίτια εδώ και δεύτερη φορά τα έκαψαν όλα, σπίτια αρχοντικά δεν τα είχε ούτε ο Βόλος ούτε η Λάρισα, ένας φιλόλογος άλλος μας έβγαλε ένα λόγο στην Αγία Σωτήρα (Περιοχή του χωριού Καστανιά) και μας είπε ότι στην Καστανιά ήταν τα πιο πολλά αρχοντικά σπίτια πέτρινα με παραστάσεις και έκαψαν και τα υπόλοιπα 40 που

είχαν αφήσει εδώ του Παπαγιάννη, τους Σαμαραίους τα σκοτώσαν όλα. Αυτά μας έκαναν στο χωριό. Εμείς κατεβήκαμε στο χωριό γυμνοί δεν είχαμε τίποτα μόνο την κουβέρτα αυτή την κόκκινη που πήραμε εγώ με την μάνα μου. Τ' άλλα τα αδέρφια μου σκόρπισαν σαν τους λαγούς ήμασταν 5 που ήταν ο καθένας; Ο καθένας κρύφτηκε κάτω από μια κουφάλα από ένα δέντρο πέφτει στον ξάδερφο μου, κάνουν παρακάτω βρίσκουν τον θείο όλοι μαζί και να πούμε ύστερα δεν ξέραμε που βρισκόμασταν, που είναι; έφυγαν οι Γερμανοί; δεν έφυγαν οι Γερμανοί; Βρέθηκε ένας παλαβός αντάρτης είχε μια οικογένεια 5 παιδιά και ρίχνει μια τουφεκιά και έρχονται οι Γερμανοί λέγαμε εμείς και φεύγουμε εμείς και πάμε στο μοράβα (περιοχή στο χωριό Καστανιά) επάνω μια βροχή, ένας κατακλυσμός συνέχεια και μετά αυτός ήρθε και είπε έφυγαν οι Γερμανοί αφού έκαψαν όλο το χωριό. Εν τω μεταξύ από εκείνη την μεριά που ήταν οι Γερμανοί, οι Πολωνοί και οι Ρουμάνοι δεν έκαψαν κανένα τους πήραν αιχμάλωτους 40 και τους έκλεισαν μέσα στην εκκλησία αν σκότωναν έναν Γερμανό θα τους καθάριζαν και αυτούς όλους και ένα Σάββατο μπουρ φωτιά, τους έβγαλαν από την εκκλησία όλους καθόταν επάνω στο βουνό και έκαναν σεργιάνι που καίγονταν τα σπίτια, στα σπίτια έριχναν μια σκόνη λένε και μπαμ με το πιστόλι πως κήκαν όλα αυτά τα σπίτια; Σπίτι πέτρινο διόρωφο μεγάλο πως δεν έμεινε τίποτα;

[17:22] Τώρα να σας πούμε οι Εγγλέζοι που ήταν εδώ που πήραν λίρες, οι λίρες ήταν στο... να πούμε αυτά; Άστα δεν χρειάζονται να πούμε πως ήρθαν οι Γερμανοί, αυτό ήταν. Να σας πω και ένα τραγούδι των Γερμανών τότε; Έγινε ένα θέατρο τον Σεπτέμβρη, τέλος Σεπτεμβρίου είπε αυτό το τραγούδι ο Τζίμας ο δικηγόρος τρελάθηκαν να το βάλουμε στο σύλλογο αυτό το τραγούδι και όταν το είπα έμειναν με το στόμα ανοιχτό. Ένα σκετς έτσι νοσοκόμος (ξεκινάει να το τραγουδάει) «Σ' ένα βράχο ψηλά ξαπλωμένος ένας αντάρτης βαριά πληγωμένος αχ κάπου κάπου στενάζει βαριά, νοσοκόμα πλησίον περνάει και του λέει αντάρτη γιατί δεν σου δίνει κανένας νεράκι, αχ δεν σου δένει κανείς την πληγή; Έλα σήκω αντάρτη και πάμε στον γιατρό ίσως γίνεις καλά και την δόξα σου πάλι θα έχεις, αχ στο σπιτάκι όταν θα πας μα σε λίγο ο αντάρτης πεθαίνει και στεφάνι της δόξης φορεί. Τέτοια δόξα κανείς τη ζηλεύει αχ τέτοια δόξα κανείς την ποθεί» και είναι και σε ποίημα μετά, τρελάθηκαν όλοι όσοι άκουσαν αυτό το ποίημα. Οι γυναίκες αντάρτισσες κορίτσια εδώ του χωριού μας σχολάνε μια μόνο όλες σχολάσαν (εννοεί πέθαναν) ο Πέστας μόνο είναι 97 χρονών, άντρες, γυναίκες, παιδιά όλοι έχουν φύγει έχουμε μείνει εμείς τώρα είναι η σειρά μας (γελάει). Καλό το ποίημα; Αυτά τα νέα τι άλλο να πούμε τώρα ότι ερχόταν οι Γερμανοί, οι Εγγλέζοι ερχόταν έπεφταν με το αλεξίπτωτο και κοιμόταν σ' ένα σπίτι επάνω, τις λίρες τις είχε επάνω στο τζάκι. Ο πατέρας μου ήρθε από την Αμερική ήξερε εγγλέζικα πως δεν τον είπαν ο Αποστόλης πήρε τη βαλίτσα με τις λίρες, ποιες λίρες τίποτα μια λίρα μας έδωσαν μόνο ήρθε ένας ήταν του Γυμνασίου ήξερε γαλλικά εκεί στο μεστάρα και ήρθε επάνω ανέβηκε ήταν δίπατο το σπίτι έτσι ξύλινο τα είχε φτιάξει ο πατέρας μου από την Αμερική που ήρθε σιδερένια κάγκελα όλα. Οι λίρες ήταν επάνω στο τζάκι, εκείνη την ώρα ανέβαινε ο λοχαγός είχαν βγάλει διαταγή οι αντάρτες ότι όποιος κλέψει μια λίρα έχει στρατηγείο αλλά ο πατέρας μου να μη πει δώστε μας και εμάς έχουμε οικογένεια ξέρω εγώ; Τίποτα, ήρθε αυτός η μάνα μου τις κουρτίνες μόνο καθάριζε το δωμάτιο γιατί τα δωμάτια επάνω ήταν άδεια δεν έμενε, δύο μέναμε εμείς και κάτω ήταν υπόγεια, 4 δωμάτια όλα μη φοβάσαι της λέει όπως ήταν μέσα στη σακούλα βάζει έτσι μέσα τη χούφτα και βουτάει 10 λίρες από εκεί ήταν μπαλκόνι και τις πετάει κάτω στον κήπο, έφυγε ο λοχαγός ούτε γάτα ούτε ζημιά. Έμεινα εγώ με το βαρέλι το έχουμε βγάλει φωτογραφίες το έχουμε κάνει αυτό το βαρέλι και μας δίνει 3 λίρες εμάς και μια που είχε ο πατέρας μου 4 και πήρε 7 αυτός αυτές ήταν όλες οι λίρες αν ήμουν εγώ

θα άρπαζα τις λίρες σε βαλίτσα αλλά είχαν βγάλει διαταγή οι αντάρτες. Να πούμε τα άλλα ύστερα που έγινε στρατηγείο εδώ που ήρθαν οι Γερμαναράιοι και τους σκότωσαν στο νεκροταφείο, έγινε δικαστήριο στην Αγία Σωτήρα ήταν ο Μπαλής, ο Φλούλης, ο Σαράφης, ο Άρης Βελουχιώτης όλοι οι μεγάλοι αρχηγοί. Αυτοί τώρα θα γίνει μια μεγάλη συγκέντρωση ο γιος μου λέει να μην βάλετε ένα άγαλμα εκεί που ήρθαν οι μεγάλοι αρχηγοί. Ο Τίτο δεν ήρθε, ήρθε φίλος του Τίτου αναπληρωματικός στην Γκούρα (τοποθεσία στο χωριό Καστανια)επάνω 500 άτομα.

[24:07] **Σύζυγος Π.Α.:** Αλέκο πες το τραγούδι το αντάρτικο

[24:10] **Π.Α.** Ποιο;

[24:11] **Σύζυγος Π.Α.:** Το αντάρτικο το τραγούδι

[24:13] **Π.Α.** Ε Ντόε Βά

[24:17] **Σύζυγος Π.Α.:** Δεν έχεις ένα άλλο;

[24:18] **Π.Α.** Τα άλλα τραγούδια «βροντάει ο Όλυμπος αστράφτει η Γκιάνα»

[24:20] **Σύζυγος Π.Α.:** Όχι καλέ

[24:24] **Π.Α.** Ε πόσα τραγούδια της Βέμπο [**Η Σοφία Βέμπο ήταν κορυφαία Ελληνίδα ερμηνεύτρια και ηθοποιός της οποίας η καλλιτεχνική πορεία εκτείνεται από τον Μεσοπόλεμο έως τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια και τη δεκαετία του '50.**

Χαρακτηρίστηκε «Τραγουδίστρια της Νίκης» λόγω των εθνικών τραγουδιών που

ερμήνευε κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940] ο άντρας τα έβγαλε όλα τα έχει κάνει αντάρτικα «Πάνω στο όμορφο Πήλιο δεν ζούνε πια Γερμανοί δεν μας σκιάζει τον ήλιο μαύρη βάση στη γη, τα ανδρειωμένα ανταρτάκια εργάτες της λευτεριάς, τρώνε τα μαύρα κοράκια τα σπλάχνα της δόλιας γενιάς. Ελλάδα γλυκιά θα στο πω ξανά σ' αγαπώ, σ' αγαπώ», πρώτα ήταν το ΕΛΑΣ μετά έγινε το ΕΑΜ και όσοι αξιωματικοί ήταν κανονικοί αξιωματικοί ο Σαράφης ήταν ταγματάρχης του ξηλώσαν τα γαλόνια.

[25:23] **Ζ.Α.** Ωραία ευχαριστούμε πολύ